

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

ברכות- כיצד מברכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
הביאו לפניו מליח תחלה ופת עמו - מברך על המליח ופותר את הפת, שהפת טפלה לו.											■	מז
זה הכלל: כל שהוא עיקר ועמו טפלה - מברך על העיקר ופותר את הטפלה.											■	מד
ומי איכא מידי דהוי מליח עיקר ופת טפלה?										⚡		מז
באוכלי פירות גנוסר שנו.	רב אחא בריה דרב עזירא אמר רב אשי:									!	◇	מד
כי הוה אזלינן בתריה דרבי יוחנן למיכל פירות גנוסר, כי הוינן בי מאה - מנקטינן ליה לכל חד וחד עשרה עשרה, וכי הוינן בי עשרה - מנקטינן ליה כל חד וחד מאה מאה, וכל מאה מינייהו הוה מחויק להו צנא בר תלתא סאוי ואכיל להו ומשתבע דלא טעים זיונא.	רבה בר בר חנה:									O	◇	מד
זיונא סלקא דעתך?										⚡		מד
אלא אימא: מזונא.										O		מד
רבי אבהו אכיל עד דהוה שריק ליה דודבא מאפותיה	[רבי אבהו]									O	◇	מד
ורב אמי ורב אסי הוה אכיל עד דנתור מזייהו.	[רב אמי ורב אסי]									O		מד
רבי שמעון בן לקיש הוה אכיל עד דמריד, ואמר להו רבי יוחנן לדבי נשיאה, והוה משדר ליה רבי יהודה נשיאה באלושי אבתריה ומייתי ליה לביתיה.	[רבי שמעון בן לקיש]									O		מד
עיר אחת היתה לו לינאי המלך בהר המלך, שהיו מוציאים ממנה ששים רבוא ספלי טרית לקוצצי תאנים מערב שבת לערב שבת.	כי אתא רב דימי, אמר:									O O	■	◇
אילן אחד היה לו לינאי המלך בהר המלך, שהיו מורידים ממנו ארבעים סאה גזולות משלוש בריכות בחדש.	כי אתא רבין, אמר:									O	■	◇
עיר אחת היתה בארץ ישראל וגופנית שמה, שהיו בה שמנים זוגות אחים כהנים נשואים לשמנים זוגות אחיות כהנות. ובדקו רבנן מסורא ועד נהרדעא, ולא אשכחו בר מבנתיה דרב חסדא דהוו נסיבין לרמי בר חמא ולמר עוקבא בר חמא. ואף על גב דאינהו הוו כהנא - אינהו לא הוו כהני.	כי אתא רבי יצחק, אמר:									O	■	◇
כל סעודה שאין בה מלח אינה סעודה.	רב:										■	◇
כל סעודה שאין בה שריף אינה סעודה.	רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:										■	◇
אכל ענבים ותאנים ורמונים - מברך אחריהם שלש ברכות, דברי רבן גמליאל	[רבן גמליאל]										◆	מז
ברכה אחת	הכמים:										◆	מד
אפילו אכל שלק והוא מזונו - מברך עליו שלש ברכות.	רבי עקיבא:										■	מד
השותה מים לצמאו - מברך שהכל נהיה בדברו	[ת"ק]										◆	מד
בורא נפשות רבות וחסרונן.	רבי טרפון:										◆	מד
מאי טעמא דרבן גמליאל? - דכתיב (דברים ח'): ארץ חטה ושעורה וגו', וכתיב: ארץ אשר לא במסכת תאכל בה לחם וגו', וכתיב: (דברים ח') ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך.											◆	מז
ורבנן?											⚡	מד
ארץ הפסיק הענין.	[רבנן]										!	◇
ורבן גמליאל נמי, ארץ הפסיק הענין											⚡	מד
ההוא מבעי ליה למעוטי הכוסס את החטה.	[רבן גמליאל]										!	◇
כל שהוא מחמשת המינין - בתחלה מברך עליו בורא מיני מזונות, ולבסוף ברכה אחת מעין שלש.	רבי יעקב בר אידי אמר רבי חנינא:										■	◇
כל שהוא משבעת המינין - בתחלה מברך בורא פרי העץ ולבסוף ברכה אחת מעין שלש.	רבה בר מרי אמר רבי יהושע בן לוי:										■	◇
מאי ניהו ברכה אחת מעין שלש?	אביי לרב דימי:										^	מד

disputants-חולקים-◊ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ברכות-כיצד מברכין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
אפירי דעיץ - על העץ ועל פרי העץ ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שהנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה, רחם ה' אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל מקדשך ועל מזבחך ותבנה ירושלים עיר קדשך במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו בה כי אתה טוב ומטיב לכל. דחמשת המינין - על המחיה ועל הכלכלה ועל תנובת השדה כו' וחותם על הארץ ועל המחיה.	אמר ליה: [רב דימי]										◊	מז	
מיחתם במאי חתים?										^		מז	
רב חתים בראש חדש ברוך מקדש ישראל וראשי חדשים.	כי אתא רב דימי אמר:									■	^	מז	
הכא מאי?										^		מז	
על הארץ ועל פירותיה	רב חסדא:									■	!	◊	מז
על הארץ ועל הפירות.	רבי יוחנן:									■	!	◊	מז
ולא פליגי, הא - לן, והא - להו.	רב עמרם:									■		◊	מז
אינהו אכלי ואגן מברכין?	מתקיף לה רב נחמן בר יצחק:	◊										מז	
אלא איפוך:										!		◊	מז
על הארץ ועל הפירות	רב חסדא:									■	!	מז	
על הארץ ועל פירותיה.	רבי יוחנן:									■	!	מז	
על הביעא ועל מיני קופרא בתחלה מברך שהכל ולבסוף בורא נפשות רבות וכו'. אבל ירקא - לא	רב יצחק בר אבדימי משום רבינו:									◊	■	◊	מז
אפילו ירקא, אבל מיא - לא	רבי יצחק:									◊	■	◊	מז
אפילו מיא.	רב פפא:									◊	■	◊	מז
מר זוטרא עביד כרב יצחק בר אבדימי	[מר זוטרא]									■		◊	מז
ורב שימי בר אשי עביד כרבי יצחק	[רב שימי בר אשי]									■		◊	מז
וסימנך: חד כתרי ותרי כחד.										■		מז	
אנא זמנא דכי מדכרנא עבידנא ככולהו.	רב אשי:									■		◊	מז
כל שטעון ברכה לאחריו טעון ברכה לפניו, ויש שטעון ברכה לפניו ואין טעון ברכה לאחריו.	תנן:									■	◊	◊	מז
בשלמא לרב יצחק בר אבדימי - לאפוקי ירקא, לרבי יצחק - לאפוקי מיא, אלא לרב פפא לאפוקי מאי?										◊		◊	מז
לאפוקי מצות.										!		◊	מז
ולבני מערבא דבתר דמסלקי תפיליהו מברכי אשר קדשנו במצותיו וצונו לשמור חקיו לאפוקי מאי?										◊		◊	מז
לאפוקי ריחני.										!		◊	מז
כל שהוא כביצה - ביצה טובה ממנו.	רבי ינאי אמר רבי:									■		◊	מז
טבא ביעתא מגולגלתא משיאת קייסי סולתא.	כי אתא רבין אמר:									■		◊	מז
טבא ביעתא מגולגלתא משיאת, מטויתא מארבע, מבושלתא - כל שהוא כביצה ביצה טובה הימנו, לבר מבשרא.	כי אתא רב דימי אמר:									■		◊	מז
אפילו אכל שלק כו'.	רבי עקיבא:									■		<	מז
ומי איכא מידי דהוה שלק מזוני?										◊		מז	
בקלח של כרוב שנו.	רב אשי:									!		◊	מז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ברכות-כיצד מברכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
טחול - יפה לשינים וקשה לבני מעים, כרישין - קשין לשינים ויפין לבני מעים.	תנו רבנן:											■ ◇
כל ירק חי מוריק, וכל קטן מקטין, וכל נפש משיב את הנפש, וכל קרוב לנפש משיב את הנפש.												■ ◇
כרוב למזון ותרדין לרפואה, אוי לו לבית שהלפת עוברת בתוכו.												■ ◇
טחול - יפה לשינים וקשה לבני מעים.	אמר מר:											■ ◇ <
מאי תקנתיה?												^
נלעסיה ונשדייה.												! ◇
כרישין - קשין לשינים ויפין לבני מעים.												■ ◇ <
מאי תקנתיה?												^
לשלקינהו ונבלעינהו.												! ◇
כל ירק חי מוריק.												■ ◇ <
בסעודה ראשונה של אחר הקזה.	רבי יצחק:											■ ◇
כל האוכל ירק קודם - ארבע שעות - אסור לספר הימנו. מאי טעמא? משום ריחא.	ואמר רבי יצחק:											■ ◇
אסור לאדם שיאכל ירק חי קודם ארבע שעות.	ואמר רבי יצחק:											■ ◇
אמימר ומר זוטרא ורב אשי הוו יתבי, איתו קמיהו ירק חי קודם ארבע שעות, אממר ורב אשי אכול ומר זוטרא לא אכל.	[אמימר ומר זוטרא ורב אשי] אשוי											o ◇
מאי דעתיך - דאמר רבי יצחק: כל האוכל ירק קודם ארבע שעות אסור לספר הימנו, משום ריחא - והא אנן דקא אכלינן וקא משתעית בהדן	אמר ליה: [אמימר ורב אשי]											! ◇
אנא כאידך דרבי יצחק סבירא לי	אמר להו: [מר זוטרא]											! ◇
אסור לאדם שיאכל ירק חי קודם ארבע שעות.	דאמר רבי יצחק:											! ◇
כל קטן מקטין.												■ ◇ <
אפילו גדיא בר זוזא.	רב חסדא:											■ ◇
ולא אמרן אלא דלית ביה רבעא, אבל אית ביה רבעא - לית לן בה.												■ ◇
כל נפש משיב נפש.												■ ◇ <
אפילו גילדני דבי גילי.	רב פפא:											■ ◇
כל הקרוב לנפש משיב את הנפש												■ ◇ <
עונקא.	רב אחא בר יעקב:											■ ◇
אמר ליה רבא לשמעיה: כי מייתית לי אומצא דבישרא, טרח ואייתי לי מהיכא דמקרב לבי ברוך.	[רבא]											o ◇
כרוב למזון ותרדין לרפואה.												■ ◇ <
כרוב, למזון אין ולרפואה לא?												! ◇
ששה דברים מרפאין את החולה מחליו ורפואתן רפואה, ואלו הן: כרוב, ותרדין, ומי סיסין דבש, וקיבה, והרת, ויותרת הכבד	והא תניא:											■ ! ◇
כרוב אף למזון.	אלא אימא:											■ ◇
אוי לו לבית שהלפת עוברת בתוכו.												■ ◇

disputants-חולקים ♦ ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! תירוץ-answer proof-ראיה ■
מקרא-key:	

ברכות-כיצד מברכין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
איני?												⚡	מז:		
והא אמר ליה רבא לשמעיה: כי חזית לפתא בשוקא - לא תימא לי: במאי כרכת ריפתא	[רבא]											⚡	◊	מז:	
מבלי בשר	אביי:											!	◊	מז:	
מבלי יין.	רבא:											!	◊	מז:	
מבלי בשר	איתמר, רב:											■		מז:	
מבלי עצים	שמואל:											■	◊	מז:	
מבלי יין.	רבי יוחנן:											■		מז:	
טודני, אגן תברין לה בבשרא וחמרא, אתון דלא נפיש לכו חמרא - במאי תבריתו לה?	רבא לרב פפא:											⚡	◊	מז:	
בציבי.	אמר ליה: [רב פפא]											!	◊	מז:	
כי הא דביתהו דרב פפא בטר דמבשלא לה - תברא לה בתמנן אופי פריייתא.												⚡ !		מז:	
דג קטן מליח פעמים שהוא ממת - בשבעה, בשבעה עשר, ובעשרים ושבעה	תנו רבנן:												■	◊	מז:
בעשרים ושלושה.	ואמרי לה:												■	◊	מז:
ולא אמרן אלא במטוי ולא מטוי, אבל מטוי שפיר - לית לן בה													■	◊	מז:
ודלא מטוי שפיר לא אמרן אלא דלא שתה בתריה שכרא, אבל שתה בתריה שכרא לית לן בה.													■	◊	מז:
והשותה מים לצמאו וכו'.													■	<	מז:
לאפוקי מאי?													^		מז:
לאפוקי למאן דחנקתיה אומצא.	רב אידי בר אבין:												!	◊	מז: